03/05/2020

Επίσκοπος Μπάτσκας: “Να βρούμε τον Αναστημένο Κύριο”

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Σερβίας

Μπορούμε να είμαστε σε κοινωνία με αυτές τις αγίες μυροφόρες γυναίκες και με όλους τους πιστούς μαθητές του Χριστού μόνο εάν υπάρχει μέσα μας η αγία ευωδία – η ευωδία της πίστης, της ελπίδας, της αγάπης, η ευωδία της φιλοθεΐας και της φιλανθρωπίας.

Την Κυριακή των Μυροφόρων, 20 Απριλίου/3 Μαΐου, ο **Επίσκοπος Μπάτσκας Ειρηναίος χοροστάτησε** στὴν αρχιερατική Θεία Λειτουργία στον Συνοδικό ναό του Νόβισαντ.

Κηρύττοντας μετά την ανάγνωση του Ευαγγελίου, ο Επίσκοπος Ειρηναίος πρωτίστως ευχαρίστησε τον Κύριο και εξέφρασε τη χαρά του γιατί, για πρώτη φορά μετά από πολλές εβδομάδες, η Θεία Λειτουργία ετελέσθη με την παρουσία του πιστού λαού.

«Σήμερα είναι η τρίτη εβδομάδα της περιόδου, κατά την οποία εορτάζουμε την Ανάσταση του Χριστού, η οποία ονομάζεται Πεντηκοστή επειδή διαρκεί πενήντα πλήρεις ημέρες.

Όταν ακούμε ότι αυτή είναι η Κυριακή των Μυροφόρων, πολλοί από εμάς το πρώτο που θα ρωτήσουν είναι: “Τι σημαίνει μυροφόρες;.”

Έξω από τον εκκλησιαστικό χώρο, εκτός της χριστιανικής χρήσης των λέξεων, των όρων και εκφράσεων, όντως τέτοια λέξη δεν υπάρχει.

Ειδικά, δεν υπάρχει στη γλώσσα και στους τρόπους εκείνων που όχι μόνο δεν μεταλαμβάνουν αλλά δεν πατούν ποτέ στην εκκλησία.

Ωστόσο, αυτοί οι ίδιοι σε εμάς όλες τις προηγούμενες εβδομάδες, μέρα με την μέρα κούραζαν το μυαλό μας για το τι επιτρέπεται και τι δεν επιτρέπεται, και γιατί αυτό επιτρέπεται και εκείνο δεν επιτρέπεται, και κάποιοι, οι πιο ακραίοι, προσπαθούσαν έμμεσα, μεμονωμένοι μάλιστα και άμεσα, να κατηγορήσουν την Εκκλησία για την υπάρχουσα επιδημία και την μετάδοση της.

Έτσι, κανείς δεν συμμορφώθηκε με τόση συνέπεια και ευσυνειδησία στις ιατρικές οδηγίες και τις κατευθύνσεις του κράτους, όχι μόνο φροντίζοντας την δική τους υγεία, αλλά προπάντων, και για την υγεία των συνανθρώπων τους, όπως το

πράττουν οι ορθόδοξοι χριστιανοί στον λαό μας, αλλά και οπουδήποτε αλλού.

Οι μυροφόρες είναι γυναίκες που φέρουν στα χέρια τους το άγιο μύρο. Την εποχή της επιγείου ζωής του Χριστού, ήταν το έθος στον εβραϊκό λαό να αλείφονται κεκοιμοιμένοι με αυτό το αγιασμένο μύρο. Την πρώτη ημέρα της εβδομάδας, πολύ νωρίς, καταφθάνουν αυτές οι μυροφόρες γυναίκες κατά τα έθιμα , για να αλείψουν το σώμα του Χριστού με μύρο, με αρωματικές ουσίες.

Οδεύοντας αναρωτιούνται πώς θα βρούν την άκρη με τον τεράστια λίθο. Φτάνοντας, βλέπουν εντωμεταξύ ότι ο λίθος είχε αφαιρεθεί από την πόρτα του τάφου. Εισέρχονται στον τάφο και – αντί να αντικρύσουν το σώμα του κεκοιμημένου – προς έκπληξή τους, βλέπουν έναν Θείο άγγελο, φωτεινό, λαμπερό, με φωτεινά ιμάτια. Το πρώτο «Χριστός Ανέστη» στην ιστορία προήλθε από αυτόν τον άγγελο. **Αν και ο φόβος τους ήταν, θα λέγαμε, σχεδόν ανύπαρκτος σχετικά με το φόβο των μαθητών, των αποστόλων, αυτές, οι αδύναμες γυναίκες, ήταν πιο ατρόμητες των ανδρών, και γι 'αυτό λαμβάνουν πρώτες τα χαρούμενα νέα για την Ανάσταση του Χριστού.** Μόνο αυτές βρίσκονται κάτω από τον Σταυρό, οι απόστολοι διεσκορπίσθησαν.

Οι μυροφόρες γυναίκες δικαίως ονομάζονται ισαποστόλοι του Χριστού, και είναι ως οι απόστολοι, τίποτα λιγότερο στην συνείδηση της Εκκλησίας. Πώς μπορούμε εμείς σήμερα να γίνουμε μέτοχοι της ασκήσεώς τους; Εμείς, σήμερα, λέει η αγία Εκκλησία μας, πρέπει να γίνουμε μυροφόροι και μυροφόρες.

Αυτό το αγίο μύρο, αυτή την ευλογημένη ευχάριστη ευωδία την οποία πρέπει να προσφέρουμε στον Αναστημένο Χριστό, είναι η ίδια μας η ύπαρξη, η ψυχή μας, η καρδιά μας, η πίστη μας, η αγάπη μας.

Εμείς οι Χριστιανοί είμαστε, – λέει ο απόστολος Παύλος-, μια ευωδία ευάρεστη στον Θεό. Όπως η αμαρτία είναι κάτι που πνευματικά βρωμάει, έτσι η πίστη, η ελπίδα, η αγάπη και κάθε αρετή είναι κάτι που πνευματικά ευωδιάζει. Μπορούμε να είμαστε σε κοινωνία με αυτές τις αγίες μυροφόρες γυναίκες και με όλους τους πιστούς μαθητές του Χριστού μόνο εάν υπάρχει μέσα μας η αγία ευωδία – η ευωδία της πίστης, της ελπίδας, της αγάπης, η ευωδία της φιλοθεΐας και της φιλανθρωπίας.

Προτρέπω πρωτίστως τον εαυτό μου, έπειτα όλους εσάς, αδελφοί και αδελφές, να προσπαθήσουμε, όσο μπορούμε, και εμείς, με τέτοια πνευματική ευωδία και ειρήνη, αναπαυμένη στην ψυχή, να πορευθούμε στην συνάντησή μας με τον Χριστό, ώστε να βρούμε όχι τον Τάφο, όχι πλέον τον άδειο Τάφο, αλλά τον Ζώντα και Αναστημένο Κύριο, ο Οποίος και εμάς ανασταίνει από κάθε θάνατο»,

τόνισε ο Σεβασμιώτατος Επίσκοπος Ειρηναίος.